

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za vse leto..... \$6.00
Za pol leta..... \$3.00
Za New York celo leto... \$7.00
Za inozemstvo celo leto... \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.Issued every day except Sundays
and legal Holidays.

75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 267. — ŠTEV. 267.

NEW YORK, MONDAY, NOVEMBER 14, 1921. — PONDELJEK, 14. NOVEMBRA, 1921.

VOLUME XXIX. — LETNIK XXIX.

RAZOROŽVALNA KONFERENCA

VLADA ZDRAŽENIH DRŽAV JE PRIPRAVLJENA USTAVITI ZGRAJENJE VSEH VELIKIH BOJNIH LADIJ, KATERE SE GRADI SEDAJ TER UNIČITI PETNAJST STARH BOJNIH LADIJ, KOJIH VSEBINA ZNAŠA 227.740 TON.

Washington, D. C., 12. nov. — dov, kajih prepričanja in stremljenja imajo največji upliv na splošno zgodovino sveta.

— Ni mogoče prefiltrati važnosti konferenca ki se bo sedaj vrnila. Brez pretiravanja lahko rečem, da bodo imeli sklepi tega zastopstva odločilni uplov na zrečo celoga človeštva ter usodo celega sveta.

V nadaljnjem je rekel predsednik, da je nujno treba razoroziti svet ter skrčiti armade in mornarice, ker ne more drugače svet preboleti velike rane, katere mu je zadala zadnja svetovna vojna v družbi novih obroževanj, ki se niso bilai zvršena. (Vse to je seveda velik humbug, kajti Francuzi so takoj izjavili, da ne bodo popustili niti za pičeo, ker se hočojo baje zavarovati pred nemškim in ruskim navalom, ki pa nič drugače kot prikrivalo za imperijalistične cilje francoskih kapitalistov.)

Oficilno besedilo predlaganja dogovora je bilo naslednje:

— Združene države predlagajo naslednji načrt za omejitve mornariškega oboroževanja med pričadetimi narodi. Združene države so prepričane, da zavarujejo ta načrt vse interese pričadetih.

Pri izdelanju tožadevnega načrta so vodili Združene države naslednji štirje glavni principiji:

— Izloženje vseh glavnih ladje-delniških programov, dejanski uveljavljenih ali zameravanih.

— Nadaljnje skrčenje potom dejanskega upravljanja starejših bojnih ladij.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekел:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

casu sovodeležni pri skupni stvari, v kateri smo delili žrtve, žalosti in triumfe, ki so spravili naše narode v tesnejši stik, temveč je tudi zadovoljivo naslovi vam.

— Obzir je treba jemati na dejansko oboreženo silo pričadetih držav na morju.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Harding je imel na otvorilni seji razorozevalne konferenčne nagovor, v katerem je rekel:

— Velik in srečen privilegij je zame nuditi delegatom na tej konferenci kordijalno pozdrav v glavnem mestu Združenih držav.

Ni le zadovoljstvo pozdraviti vas držitega, ker smo bili v zadnjem

"GLAS NARODA"

SLOVENIAN DAILY
owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izlaja vsaki dan izjemil nadej in praznikov.

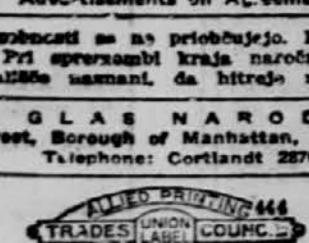
Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	87.50
In Canada	88.00 za celo leto	88.50
Za pol leta	83.00 Za inozemstvo za celo leto	87.00
Za četr leta	81.50 za celo leto	83.50

GLAS NARODA

(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$1.50

ODLOČNI NASTOP.

Prva seja razroževalne konferenčne znači velik datum v zgodbini celega sveta.

Še nikdar preje se ni odgovorilo na tako resna vprašanja s tako jasnimi in določnimi predlogi. Še nikdar preje ni bil maksimalni program oboroževanja omejen na tako določene meje.

Državni tajnik Hughes je dobro vedel, kaj dela, ko je ohranil absolutno tajnost glede svojih predlogov in ko je odklonil vsa preliminarna pogajanja.

Nikdo ni vedel, kaj hoče v resnicu, dokler ni položil svoje roke na mizo. Tajnost, značilna za vsa tozadevna prizadevanja pred konferenco, predstavlja oster kontrast k javnosti, ki je odlikovala izjave ameriškega ministrskega predsednika.

Amerika govorí direktne vsem narodom sveta, kar pomenja po mnemu diplomatom kršenje vseh pravil, katera se je dosedaj smatralo za sveta in nedotakljiva. To je popolnoma ameriška metoda, ki bo napravila konec vsem manevrom in intrigam od prvega početka, intriga, ki bi lahko resno škodovale programu predsednika Hardinga.

Učinek ameriškega nastopa je bil izvanreden. Udarac je padel povsem nepričakovano. Pričakovalo se je konkurenčnih predlogov, — to je res, — a ne v toljeku obsegu in tudi ne predlogov toljke važnosti.

Programa, kot ga je obrazložil ameriški državni tajnik, seveda ni mogeče izvesti brez privoljenja parlamentarnega zastopstva narodov. Ameriška administracija pa kontrolira politično organizacijo dežele.

Lahko se reče, da bo ameriški senat brez obotavljanja odobril prelage državnega tajnika Hughesa, če bi jih razroževalna konferenca sprejela.

Drugacna pa je stvar z Anglijo in Japonsko. Lahko se reče, da je nameravala Amerika brez dvoma nekaj predlagati, ko je poklicala na konferenco velike morariške sile. Mr. Hughes je zadal veliki udarec brez dvoma iz obzira na notranjo politiko, v namenu, da konsolidira svojo stranko. Treba pa je priznati, da je imel pred seboj višji cilj in višji ideal. Raditega je tudi ta konferenca ephalnega pomena. To ni vprašanje upanja, temveč vprašanje akcije.

Navzočnost članov senata in poslanske zbornice je dala celenu zborovanju političen značaj, ki pomenja z našega stališča nekaj povsem novega. Mi si ne moremo misliti nič drugega kot to, kaj bi bila pariška konferenca, če bi bil navzoč celci francoski parlament. V dolazku temu navajamo, da je bil francoski ministrski predsednik Briand, ki ni bil na programu kot govornik, prisiljen govoriti.

Značilno je tudi, da ni nikdo drugi govoril francoski kot ministrski predsednik Briand. V Arlingtonu je bil tudi maršal Foch edini, ki je govoril francoski.

Iz Jugoslavije.

Jugoslovansko novinarstvo se zavzemata za žrtve madžarske strahovlje, ali kjerkoli. Smo ali nismo predvsem ljudje?

Bobegla atentatorja prijeta.

Juhász in Nikolić, ki sta zaprti na Horthyjeve strahovlje, ki je obsodila na sart znanega novinarja Pavla Keri, urednika opozicionalnega lista "Az Est" (po slov. "Večer"). Naši novinarji zahtevajo od Zvezne narodov, naj napravi potrebne korake, da se končajo grozodištva madžarskega režima in se Pavel Keri, ki ni zagrešil drugega zločina kot tega, da je vedno zagovarjal človeške ideje: ponovno in javno sodi pod kontrolo vsega civiliziranega sveta. Madžarske sodnije so namreč Kerija tako sodile, da so mu odvzeli vse pravice do priviza. Bil bi že enkrat čas, da se poštevi svet zgodovkov predložila ministruškemu ne in napravi konec vsem podobnemu predlog za povečanje državnim zverinskim sistemom, kakor nih dohodkov. Predlaga se tri vladajo danes na Madžarskem kramni dosedanji davek na reklam pod zaščito rimskega plastičnega ali v me, na alkoholne pijsače itd. Onim, Italiji, kjer šovinistična buržoazijska plačajo manj davka kot sto dinara z bombami in ognjem uničuje narjev, se davek ne bo povisil.

Novi davki v Jugoslaviji.

Po vseh listov je direkciono počelo radi načrti, da se poštevi svet zgodovkov predložila ministruškemu ne in napravi konec vsem podobnemu predlog za povečanje državnim zverinskim sistemom, kakor nih dohodkov. Predlaga se tri vladajo danes na Madžarskem kramni dosedanji davek na reklam pod zaščito rimskega plastičnega ali v me, na alkoholne pijsače itd. Onim, Italiji, kjer šovinistična buržoazijska plačajo manj davka kot sto dinara z bombami in ognjem uničuje narjev, se davek ne bo povisil.

Iz Slovenije.

Ljubljanski podžupan učitelj Ambrožič se je odpovedal svojemu mestu, ker bi moral sicer pustiti učiteljsko službo.

Novi župan občine celjska okolica

socijalni demokrat Hrastnik je v soboto 15. okt. prezel pose. Na občinski hiši je visela poleg državne tudi rdeča zastava.

Jugoslovanske lepotice.

Nekatere Jugoslovanke nimajo drugega dela, kot da se skušajo, katera je lepa. Neko belgrajški list je razpisal tekmo in za prvo jugoslovansko lepotico je bila priznana ljubljanska gospodična Mimi Tavčarjava. Če bi se razpisala tekma, katera izmed teh fraj zna bolje kuhati in gospodinjiti, Bog ve, če bi katera tekmovala.

Zgubljen fant.

Dne 11. oktobra so Gregoričevi v Tatine pri Predožljih želi praprot v gozd proti Trsteniku. Z njimi je bil tudi slaboumen domač in Franč. Ta se jim je zgodil v gozd. Star je 20 let, pa mu je videti komaj 15 let. Do sedaj ni še nobene sledi o njem.

Policjski obmejni komisar na Rakeku,

26letni Belgrajčan Milan Matjašič, se je premalo zavedal svojega policijskega dostenjstva. Neke mu potniku je zaplenil 2000 zlatih napoleondrov in jih vtaknil v svoj žep. Ljubljanski policijski nadzornik Habec pa ni prijatelj takih policijskih rokomavov in kaj je o tem zvedel, je šel na Rakelj in odpeljal Matjašiča v keho.

Prijeti tihotapec.

Na glavnem kolodvoru v Ljubljani je aretirala policija Franca Gerjoviča, zelo delomarznega in tudi lastnini nevarnega clovaka, kjer je prišel v brzovlak z ležežniškega prelaza na Dunajski cesti in ne skozi peron. Ko so ga preiskali, so našli pri njem 60 zavojev egiptovskih cigaret in 10 ovojev finega hercegovskega duhanja, kar je skušal iztihotapiti v Italijo. Že pred približno tremi meseci je skušal Gerjovič iztihotapiti za 4000 kron cigaret v Italijo, kateri je policija zaplenila. Gerjovič je tudi okrožno sodišče v Novem mestu radi tativne kož.

Zopet nesreča na grosupelskem kolodvoru.

V nedeljo 9. oktobra se je podelil iz Višnje gore na Grosupljem z dolinskimi osebnimi vlakom in valid Anton Marenčič. Ko so prišeli na Grosupljem, kakor je to vedno običajno, vlak premikati, je mislil Marinčič, da vlak že vozi proti Ljubljani in je skočil skozi okno ven, toda padel je tako nešrečno, da se je težko poškodovil. Prepeljali so ga v ljubljansko eno vilično bolnišnico.

"Orel" — ubijalec.

V Nemški vasi pri Ribnici je bilo v nedeljo 9. oktobra žegnanje. Kakor običajno, je bilo vse veselo in živo. Mladina je plesala v prepevala. Kljub temu, da se je v cerkvi čital na to nedeljo evangelij o kraljevem obratu, so farnitizirani ribniški Orlji začeli mirne vaščane izivati. Ribniški Orel, trgovski pomočnik Rotar je poselno razsajal in razgrajal. Poselnikov sin Jože Češarik iz Rakevje je razgrajala svaril in ga pozival na mir. Rotar pa je bladnokrvno potegnil iz žepa revolver in ustrelil Češarka v čelo, da se je mrtev zgrudil na tla. "Junaški" Orel Rotar je nato pobegnil. Ribniški orožniki pa so ga prijeti ter ga odpeljali v zapore.

Roparski umor v konjiškem okraju.

Ko se je vratal dne 12. oktobra Windischgrätzov lovski pažnik Lovro Sever iz Bizeljskega domov v Špitalič, je bil v Žičah zavratno umorjen in operan. Morilce ga je udaril trikrat s težkim kladirom po glavi, mu prerezal vrat in ga vlekel s ceste v jarek, kjer ga je operal. Po nekaterih vesteh se je izvrzel umor med 19. in 20. uro zvečer, po drugih vesteh pa se je izvrzel med 19. in 20. uro zvečer, da se je počasno dosegel zavratni. Zdravilišče bi si lahko ustvarilo svojo ekspertiso.

Novi davki v Jugoslaviji.

Po vseh listov je direkciono počelo radi načrti, da se poštevi svet zgodovkov predložila ministruškemu ne in napravi konec vsem podobnemu predlog za povečanje državnim zverinskim sistemom, kakor nih dohodkov. Predlaga se tri vladajo danes na Madžarskem kramni dosedanji davek na reklam pod zaščito rimskega plastičnega ali v me, na alkoholne pijsače itd. Onim, Italiji, kjer šovinistična buržoazijska plačajo manj davka kot sto dinara z bombami in ognjem uničuje narjev, se davek ne bo povisil.

Peter Zgaga

Nekaj strašnega je to — je to star možak, — je imas ženo, ki zna kuhati, pa noče.

Mladi zakonec mu je pa odvrial: — Rad verjamem. Toda stvar je še strašnejša; če imas ženo, ki nezna kuhati, pa vendar kuha.

Clovek, spoznavaj samega sebe! Prijateja poznam, ki se vedno takole pritožuje: — Tri neveste imam, pa mi nobena ni zvesta.

Bankir je snibil sedemnajstino krasotico.

Gospodina — ji je reklo, — star sem sedemdeset let in imam milijon dolarjev. Ali sem mogoče prestari za vas?

Ne, najmanj za dvajset let ste premislili zame.

V slovenski cerkvi na osmi česti se je zgodil čudež.

Nekdo je bil prejšno nedeljo marelo pozabil, včeraj jo je pa nazaj dobil.

Kazens za ukradeni poljub je podnavigi — zakona.

V Washingtonu se vrši konference, katera cuja in namen sta napraviti kojce vsem vojnam.

Po mnenju diplomatov je mogoče na dva načina preprečiti vojno.

Obozni se tako, da se te bo vsakdo bal, ali pa vrži orožje proti Srbiji, se je mudil par dni na Dunaju, kjer je dal uredniku čista "Neue Freie Presse" več zanimivih podatkov o položaju v Bolgariji.

Bulgari ne goji sovraščava proti nobenemu narodu in ne misli na kako maščevalno vojno — proti sosedom. Razoreženje je popolno in se ni zgodilo samo razredi tozadovnih odredib mirovne pogodbe, ampak naveč zato, ker je to zahtevalo ljudstvo sam. Kajti bolgarsko ljudstvo je mino in je vito dosedanjih bojev, ki so mu jih vslili nekatere voditelji. Bulgarijima sedaj vsega skupaj 15.000 mož vojaščev.

Vojni dolgoči so plačani za tri leta. Razoreženje v državnem pravilu je doseženo in vladu ne namerava zvisati davkov, ker bi to znalo zmanjšati produktivno moč marljivega prebivalstva.

Obeta, Ravnotožje v državnem pravilu je doseženo in vladu ne namerava zvisati davkov, ker bi to znalo zmanjšati produktivno moč marljivega prebivalstva.

Nerazumljivo, skrivnostno, kot syeta Trojice.

Neki slovenski kmet je pa prekosil sv. Avguština. Enostavno je razrešil največjo skrivnost.

Vse to — je reklo — je podobno gnojnemu vilu: — Tri špičice se in en štip!

Dva Slovence sta kandidirala v Clevelandu. Po naši starci navadili so se Slovenci razdelili v dva tabac.

Uspeh volitev mi ni znan. Rečem pa le toliko: Če bi vsi Slovenci glasovali za Slovenca, bi prodrl.

Če ni prodrl, je krivda naše stare bolezni. Neumno strankarstvo se ji pravi.

Strah pred bankrotom, ki sledi vsaki vojni, je poglavita si, da je privedla k mesečnini zavzetosti.

Toda počlep po bogastvu in moči se v isti meri poraja v kapitalističnih narodov kot v počasnem posamezniku. Neozraje se na nebo in pekle, so ločilni.

Ljubljansko pismo javnega notarja Gospodčina (taokontako):

Po sprejetju svojega trdnega sklepa, dne 15. oktobra, sem predel do zaključka, da ne morem živeti brez vas. Dejstva so naslednja: Dne 12. oktobra sem imel čast, sedeti poleg vas pri mizi, dva dni pozneje ste mi pa izkazali uslužbo, da smem plesati z vami. Utis, ki sem ga dobil pri tej prilikai, deluje še danes in meni. Prosim, določite rok za medsebojno posvetovanje. Svoje predloge imajte pri rokah.

S spoštovanjem

J. P.

BOJAKI, NARODAJTE SE NA "GLAS NARODA" NA VROČI SLOVENSKI DNEVNIK V ED. DRŽAVAH.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Ustanovljena 1. 1898

Katol. Jednota

Inkor

Pravica.

Zvonimir Kosem.

Tisti dan je bil nenavadno mračen in pust, kakor so ponavadi dnevi pred Veliko nočjo; nebo je temno in težko viselo prav do vega streh predmestnih hiš in tičalo k tloru iz nizkih dimnikov puhiče vijuge dima, ki bi se bili radi prosti dvignili malo višje, pa si kakor uklenjen suženj niznal pomagati ter se je plazil ob zidu navzdol zmerom nižje in nižje. Že od jutra je deževalo nepravato, tako da je Jernej Hlavka, kadarkoli se jeo zrl skozi zakajena in od dežja in blata opljuškana tovarniška okna, komaj razločeval črne silhuite kostanjev vrstečih se v daljavi ob kalni, za tovarno deroči reki.

"Se denki — pa bo Velika noč tukaj!" je šinila iz glave Jernej Hlavke svetla misel skozi sivo puščobo dneva, potopljenega v dežju in blatu, naravnost do solnca, da vesele, šumeče, v zlati luči vriskajoče Velike noči. "Le naj haja zdaj, le naj dežuje — zato bo pa potem Velika noč toliko lepša, toliko svetlejša." Edo, lepi bodo prazniki, če Bog da. Popoldne, že ne veliko nedelje, se odpravimo na Šmarino goro ... vsi, žena, otroci in jaz ... v pondeljek, jo mahnemo pa na Katarino ... To bosta vesela Minčice in Darko, ker že toliko časa nista videli volja in travnikov in gozdom. Pa tudi ženi, Jerici, b' gotovo dobro del sveči gorski zrak ... in meni ravno take, seveda, saj sem že menda popolnomajetičen, kakor mi pravi vsakodobor me že dalj časa ni videl. Jekita, da! Prav nič endno bi ne bi, če bi jo imel. Petnajst let dan za dnem v tem strupenem, od svine našicenem, smrdljivenem ozračju, petnajst let vsak dan od zore do mraka ta strupen, okuveni sopar vase vdihavati — ali bi bilo naposled kaj? Tendnega, če bi postal jetičen! ... Pa kaj bi na to mislil? Še čutim moč v rokah in v životu ... in Velika noč teče teden dni ... in Šmarina gora in Katarina ...

Tako se je razveselil lepe Velike noči Jernej Hlavka. Pa to je bil samo hip; zakaj preveč je tiščal mrak v sreči, da bi se bila moglistva sveta misel dočela razviti in se popolnoma dvigniti k solnenu nadomu je ležala na tleh, po teptana, uničena, kakor od ostudnih nog pogražena; namesto nje pa je leglo Jernej Hlavki na prsi nekaj težkega, kakor zla slunja, ki se je ni bilo moč iznenediti. In še črni stroji sami, ki so kakor nemasnit zmaj z odprtimi žrelivimi plameti v sredini, da bi postavil stol hrupoma k mizi in se visok, obilen in čokat v život, bliskajoč z zlatom plumbo izza napodprtih širokih usten, s tolstim, od maščobe zlatitim obrazom, pognal bliskom proti Jernej Hlavki, kakor plane iz zasede tiger na mirnega, nič ludega slutečega potnika.

"Slišite, Jernej Hlavka, vi niste za tovarno!"

Jernej Hlavki se je stenmil, pred očmi ... Ali je razumel prav, ali je slišal prav? Zakričal da nad njim ravnatelj, kakor zakriči razjarjen lovec nad svojim psom? Za slutnja, globoko na dnu sreč pod tenko plastjo upanja gloda joča — torej nisi varala! ...

"Vi niste zat ovorno!" je zakričal še enkrat in stal hropeč dobrojen, v lica svetla, master in orjaški kakor gora pred Jernejem Hlavko, ki se mu je, od dolgoletnega trdrega dela upognjen, mu in od stradanja v obraz rumečemu enu uro — in zopet bo tudi stroji, stroj sam ...

Tistikrat se je ogisal telefonček, ki je zvonec iz daljave, odprla so se majhna stranska vrata in na pragu se je prikazal nadzornik s svojimi svetlimi, lokavimi očmi, in že osiavelo kojno zrudo.

"Jernej Hlavka, gospod ravnatelj vas kliče v pisarco!"

"Sedaj?"

"Takoj!"

Jernej Hlavka je šel in sam ni vedel, čemu se mu tresejo kolena. Zakaj ga kliče ravnatelj v pisarno? Kaj mu ima povedati ravnatelj?

"Tako je! Iščete si drugo službo — razumete? Teden dni vam odloga!"

"Pa kako, zakaj vse to? Jaz te-

lahko poklical tudi pozneje, poleg, ali recimo, jutri, pojutrišnjem... Ampak ravno zdaj, ko vse odhaja k obedu!... Nic skrbeti, Hlavka! Plačo ti boči zvišali, primaknili k tvojemu zaslužku toliko in toliko kronie na teden, ker si priden, vester in pošten delavec... Da, da, tako bo — kako tudi ne! Petnajst let si garjal, Jernej Hlavka, kot črna živila — in sedaj te čaka plačilo, takoreč majhna nagrada za vstrajnost, oridnost in vestnost pri delu. Veselo presenečenje te čaka, Hlavka, raduj se in možko pokone stopi — a ne, da bi se ti kolena tresla, ko nimaš ničesar nvesti! Gospod ravnatelj je sicer daleč naokrog znan kot oduren, brezoboren, ošaben in visok gošpod — a to je vse le pa zunaj... po trdo hrapanju skorjo se skrivlja blago, čuteče sreč... "No, Jernej Hlavka, kako pa kaj z vami? Ali je vaša žena zdrava? In otroci — se dobro uče? Upam, da je vse v redu... Velika noč se bliža, kaj ne? Ali bi bili zadovoljni, Jernej Hlavka, če bi vam plačilo zvišali? Zvišali zdaj za Veliko noč, takoreč za pirhe živili in vaši deci? No, gorovite, mi smo bili z vami zmerom zadovoljni..." Tako ga bo nagnril gospod ravnatelj — a on, Jernej Hlavka, ali bo imel dosti besed, da se dostojno zahvali!... In ob sami tej misli se so orosele oči Jernej Hlavki, kolena so se nati nehalo tresti in pokonek kakor mladenec pri dvajsetih letih, stopil proti ravnatelju pisatni, sreč že vnaprej polno hvaležnosti in veselja... Kako dober je vendar Bog, da magiblje tako visek gospoda, mogičnake, k tko plemenitih dejanjem!...

Potrkal je in nato pogumno vstopil, kakor človek, ki se zaveda svojega poštenja. S klobukom v roki je čakal, da bi se ravnatelj ki je sedel za pisalno mizo hrbotom obrnjen proti njemu, dvigne s stola in mu razloži, kaj da ga je magnilo, da ga je dal poklicati.

"Rad bi mu videl obraz... si je začel Jernej Hlavka in komaj pričakoval, da bi ga ravnatelj vstal in se obrnil proti njemu.

"Najbrž me samo zato pusti toliko čakači, da bi bilo potem všeč, da je razumel prav, ali je slišal prav? Zakričal da je nad njim ravnatelj, kakor zakriči razjarjen lovec nad svojim psom?

"Torej me na cesto, da živi naša notranja konsolidacija,

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to! Ne rabimo vas več, tako je pač in pa — — Mi potrebujejo mladih, svežih moči, ne pa mrličev, ali me razumete? In sploh dela je sedaj malo, penzioniratov pa prav zares ne bomo tukaj redili..."

"Torej me na cesto, da živi naša notranja konsolidacija, je všeč, da je razumel prav, ali je slišal prav? Zakričal da je nad njim ravnatelj, kakor zakriči razjarjen lovec nad svojim psom? Zato ne v zaveznosti, ki je laž, temveč v nas samih, je naš spas in zato delajmo vse same s stalnico površčanja naše notranje sile, in če je to "zaveznikom" prav ali ne. To mora biti naš politični program, ki je naša rešitev."

Ozire do zaveznikov pa v grob, kamor je položila Italija svoje zavezniske dolžnosti.

Mrtvo je zaveznost, da živi naša notranja konsolidacija, tal jezik Jernej Hlavki in kole na so mu klecali.

Ravnatelj se je gromko zakročotal.

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

"Ne razdirajte praznih besedi prijatelj!... Kar sem sklenil, sem sklenil. Vi pa niste za tovarno to!

Vdova Lerož.

Spisal E. Gaboriau.

Prevedel za "Glas Naroda" G. P.

Francoski detektivski roman.

63

(Nadaljevanje.)

Jaz nimam niti centa in če nočete drugače, pojrite na sodišče. Stavim pa še en predlog. Sprejmete novo zadolžnico za štiri in dvajset tisoč frankov, plačljivih v pet in štiridesetih dneh. To pomenja več kot šestdeset odstotkov obresti.

In po pet in štiridesetih dneh boste natančno tam, kjer ste danes.

— Ne, v tem času se bo moj položaj popolnoma izpremenil.

— Na kak način?

Tega vam ne morem povedati sedaj, a kmalu boste izvedeli to obenem s celim ostalim svetom.

Vas že imam, — je vzkliknil Kleržo. — Oženiti se hočete. O tem mi je pravila že Julijeta. Kaž ne, petično neveste ste si izbrali. Sedaj pa morate iti. Napravite noto za pondeljek in jaz vam prinesem stare zadolžnice.

Oderuh je odšel in Noel je pogledal na uro.

— Polšteht je že, — je rekel

Njegova neoddlečnost je bila velika. Ali naj večerja s svojim očetom? Ali je mogel zapustiti madamo Gerdy? Rad bi večerjal v hiši grofa, a na drugi stran, — pustite umirajočo žensko!

— Ne morem iti, — je rekel konečno.

Sedel je za pisalno mizo ter napisal kratko pisemce za grofa: da je madama Gerdy zelo slaba, da lahko umre vsaki trenutek in da mora ostati on na vsak način doma.

Ko je oddal pismo služabniku, da ga izroči slu, mu je naenkrat prišla neka misel.

— Ali ve brat madame, da je nevarno bolna? — je vprašal.

Tega ne vem, — je odvrnila služkinja, a v vsakem slučaju ni to moja napaka.

Zakaj niste mislili na to v moji odsotnosti? Takoj pohitite v njegovo hišo te ga prividejte semkaj.

Nato se je vrnil v bolniško sobo, dosti mirnejši. Svetilka je bila že užgana in usmiljenka je hodila sem in tja ter pospravljala po sobi. Njenj lic je kazalo izraz zadovoljstva, ki ni ušel Noelu.

— Ali je kaj upanja, sestra? — je vprašal.

Mogoče, — je odvrnila usmiljenka. — Duhovnik je bil tukaj, a vaša draga mati ni zapazila njenjove navzočnosti. On pa bo prišel nazaj. To pa ni že vse. Odkar je bil duhovnik tukaj, se je obliž prijel in koža je postala rdeča. Prepričana sem, da cuti.

— Bog daj, sestra.

— Ah, toliko sem že melila. Ne sime pa se je pustiti same niti za en trenutek. Dogovorila sem se s služkinjo. Ko bo prišel zdravnik, bom legla in ona bo čula do jutra.

— Le pojrite in odpocijte se, — jo je prekinil Noel. — Jaz ne morem spati ter bom čul celo noč.

Štirinajsto poglavje.

Oče Tabaret se ni smatral premaganim, ker ga je zavrnil preškovalni sodnik, ki je bil razdražen vsled zasluga, ki je trajalo cel dan. Stari mož je bil trdovrat kot mula in to, lahko imenuje tečnost ali pa napako. Na mesto obupa, ki se ga je lotil v galeriji, je stopil odločen sklep, ki ga je držal pokonek v nevarnosti. Pričel se je zavedati svoje dolžnosti. Ali je bil sedaj čas udajati se brezdelju, ko je bilo življenje enega nesrečnega človeka odvisno od vsakega trenutka? Brezdelica bi bila naravnost neodpustna. Vrgel je nedolžnega človeka v prepad in sedaj je bila njegova dolžnost potegniti ga znoti ven, — on sam, če bi mu ne hotel nikdo pomagati. Oče Taret je bil izmučen, kot sodnik. Ko je dospel na sveži zrak, je čutil tudi on, da potrebuje počitka. Celi dan ni mislil nato, da je lačen. Stopil je v neke restavracije na bulevarju ter naročil večerjo.

Doeim je jedel sta se mu vrnila tako njegova zaupanje kot njegov pogum. Z njim je bilo prav tako kaj s celim svetom. Oni, ki ne ve, kako pogoste se bo tek njegovih idej izpremenil, od enega konca pa do drugega, bi moral biti zelo zmeren. Neki modrijan je dokazal, da je junastrovje le zadeva želodec.

Stari možak je videl sedaj položaj v veliko manj mrki luči. Ali ni imel še dosti časa? Kaj vse stori lahko človek, kot je on, v enem mesecu! Ali ga je njegova običajna bistroumnost zapustila? Gotovo ne. Obžaloval je le, da ne more obvestiti Alberta, da dela zanj.

Bil je popolnoma drug človek, ko je vstal izza mize. Trdnih korakov je odšel proti Rue St. Lazare. Ura je bila devet, ko mu je vratar odprl vrata. Skočil je po stopnjach navzgor kot mlad zjee, da izve novice od svojega starega prijatelja ter od nje, katero je nekoč imenoval izvrstno, vse čast vredno madamo Gerdy.

Noel mu je sam odprl vrata, — Noel, ki je brez dvoma mislil na preteklost.

Izgledal je namreč tako žalosten kot da je bila umirajoča ženska v resnici njegova mati.

Vsled te nepričakovane okolnosti je moral oče Tabaret za par trenutkov misliti na težkoč, na katere bo brez dvoma zadel.

Vedel je zelo dobro da se bo pogovor zasukal za afero Lerož, kakor hitro bosta pričela govoriti z Noelom. Kako pa bo mogel stiriti to on, kateremu so bile podrobnosti boljše znane kot pa njenemu mlademu prijatelju, ne da bi se izdal? Ena sama nepremična beseda bi lahko razkrila vlogo, katero je igral v tej žalosti. Radi svojega dragega Noela, radi bodočega grofa Comarina, pa je hotel popolnoma prikriti svoje zvezne s policijo.

Na drugi strani pa je hotel vedeti na vsak način, kaj se je zgodoval med mladim odvetnikom in starim grofom. Sklenil pa je predvsem paziti na svoj jezik in besed, katere bo izgovoril.

Noel je odveden starega moža v sobo madame Gerdy. Njeno stanje se je izza popoldneva nekoliko izpremenilo, vendar pa ni bilo mogoče reči, če na dobro ali slabu. Ena stvar je bila jasna, da je trrena depresija manj globoka. Njene oči so bile še vedno nepremične, a zganila se je večkrat ter zastokala.

— Kaj prav zdravnik! — je vprašal oče Tabaret z onim pritajnim šepetom, katerega se človek nehote posluži v bolniški sobi.

— On je ravnotek odšel, — je odvrnil Noel. — V kratkom bo vsega konec.

Stari mož se je po prstih približal postelji ter se ozrl na umirajočo žensko z očividnim ginenjem:

— Uboga ženska, — je mrmlal. — Bog je usmiljen, da jo hoče vzeti z sebi. Mogoče tripi, a kaj je to trpljenje v primeri z onim, katero bi čutila, če bi vedela, da je njen sin, njen pravi sin, v jeti, obdolžen umora.

(Dalje prihodnjič.)

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA".
NAJVJEŠTI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRAVZENIH DRŽAVAH.

Popotnik.

Ksaver Meško.

Po koroških gorah hodim. Po da ob Novem mestu v svoji ciganjih, kjer sem pasel pred peti lenobi. Grda in hudočna spopajstvaj ob Sv. Petru, ob Otočecu in Strugi. Pač se giblje tam, teče in se blesti ob solnčnem dnevu kakor ogabna kača. In res je kača. Izpod lesketajočega se površja njenega gleda nesnaga povodnih rastlin, prei plazeče se vodna travka, ki bi kakor polip objela človeka in ga ne izpustila nikoli več.

Stopim iz dehtečega smrekovega gozda na prostrano, poševno jaso. Svet pred menoj pada. Pod jaso spet sami gozdovi, temnozeleno jezero.

Cez vrhove lesov mi pluje oko tja čez plibersko polje. Vsa ravan se koplje v solne, ne v poletno žgočem, v jesensko - mehkim, ozajočem, skorom melanholičnem. —

Sogato prelesto pozlačen s solnčnim sijajem tudi ves slikoviti visoko - reliefni okvir v ozadju, neenakomerno izrezljana, fantastično raztrgan.

Iznad polja se dviga tuintam belkast dim. Kurijo morda otroci na peši, morda žgo ne poljih suho krompirjevice, drugi nižvreden plevel. Dim se ne dviga v višavo. Jesenski piš, bežeč, tiho pevajoč čez polje, ga suva vstrand, da se plazi nizko nad zemljijo. Nekote se mi vslivijo v spomin daritev Abeleva in Kajnova. . .

Stojim kakor v trdu, prepečeno zemljivo vkopan v nstrim dol na polje. Kaj mi sili v oči, da me šeome? Ali solza? Pa se je ne sramujem! Kako se je bi, ko mi pa še vedno šume v ušesih in mi odmevajo v globočini srca besede starega očanca, ki mi je dejal danes zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov in hrepenujem vročega pladna bol; stisniti treba zobe, zjutraj, ko sva gledala zaoženama naše meje, govorila o zemljji onkraj njih: — Obljubljena, a izgubljena dežela!

Ne sramujem se solz, ki mi silijo v oči. Temu čudokrasnemu izgubljenu svetu se posvečene spomine na nekdanje dni. Ne to ravan sem strmel z nemirov